

Příklady:

N'avez pas peur de lui.
N'avez pas peur pour lui.
Elle a changé.
Elle s'est changée.
Tu crois à cela ?
Mélez-vous de ce qui vous regarde.

Cela les regarde.
Jouez-vous au tennis?
Jouez-vous d'un instrument?
J'ai servi de guide à mes amis.
A quoi sert cette machine?
Ne pleurez pas, cela ne sert à rien.

Vous êtes-vous jamais servi de cet instrument?
A mon avis, on ne doit pas traiter durement ses enfants.
Quel médecin a traité ce malade?
Il faudrait traiter cette question à fond.
Comment peut-on traiter ce minerai?

Pourquoi a-t-il traité son voisin de menteur?
Cet ouvrage traite des ordinateurs.
Le conférencier va traiter des droits de l'homme.
La prochaine conférence va traiter de la coopération économique entre les pays européens.

Nebojte se ho.
Nebojte se o něho.
Změnila se.
Převlékla se.
Ty na to dáš? (Ty tomu věříš?)
Nepletěte se do věcí, do kterých vám nic není. (Starejte se o své věci.)
To se jich týká.

Hrajete tenis?
Hrajete na nějaký nástroj?
Dělal jsem přátelům průvodce.
K čemu je (slouží) tento stroj?
Neplaťte, to není k ničemu (to ne-pomůže).
Použil(a) jste někdy tohoto nástroje?
Podle mého názoru se nemá zácházet (jednat) s dětmi tvrdě.
Který lékař léčil tohoto pacienta?
Tuhle otázku by bylo třeba důkladně projednat (rozebrat).
Jak lze zpracovat tuto rudu?

Proč nazval svého souseda lhárem?
Toto dílo pojednává o počítačích.
Přednázející pojedná o lidských právech.
Příští konference bude jednat o hospodářské spolupráci mezi evropskými zeměmi

Uvedené příklady i předcházející seznam hlavních slovesných vazeb naznačují jejich složitost, zároveň však i důležitost pro jejich užívání. K jejich osvojení může posloužit především dobrý slovník s vhodnými příklady.

Příslovce

Příslovce jsou neohebná slova, která vyjadřují bližší okolnosti děje, stavu, stupeň vlastnosti nebo míru jevů. Rozlišujeme tyto jejich druhy:

273 PŘÍSLOVCE MÍSTA

ailleurs	jinde, jinam	ici	zde
autour	okolo	d'ici; par ici	odtud; tudy
autre part	jinde, jinam	là	tam
(au-)dedans	uvnitř	de là; par là	odtamtid; tamudy
(au-)dehors	venku	là-bas	tam(hle)
derrière	vzadu	là-haut	tam nahoře
(ci-)dessous	(zde) vespod, (sem) dolů	loin	daleko
(là-)dessous	(tam) vespod, (tam) dolů	nulle part	nikde, nikam
(ci-)dessus	(zde) nahoře, (sem) nahoru	partout	všude
(là-)dessus	(tam) nahoře, (tam) nahoru	près	bлизко
en	odtamtid	quelque part	někde, někam
en arrière	vzadu, zpět	y	tam

274 PŘÍSLOVCE ČASU

alors	tědy	ensuite	poté
après	potom	hier	včera
après-demain	pozítří	jadis [-s]	když
aujourd'hui	dnes	jamais	(vžebec) kdy, nikdy
auparavant	dříve, předtím	longtemps	dlohu
aussitôt	ihned	maintenant	nyní
autrefois	když	parfois	někdy
avant	předem, dříve	puis	pak
avant-hier	předevčírem	quelquefois	někdy
bientôt	brzy	seulement	teprve, až
déjà	již	soudain	náhle
demain	zítra	souvent	často
depuis	od té doby	tard	pozdě
désormais	nadále	tôt	brzy
dorénavant	napříště	toujours	vždy(cky), stále, pořád (ještě)
enfin	konečně		

275 PŘÍSLOVCE ZPŮSOBU

ainsi	<i>tak(to)</i>	lentement	<i>pomalu</i>
bien	<i>dobře</i>	mal	<i>špatně</i>
debout	<i>vstojte</i>	pas mal	<i>ne špatně, docela dobře</i>
ensemble	<i>společně</i>	vite	<i>rychle</i>
exprès	<i>úmyslně, naschvál</i>	volontiers	<i>rád, ochotně</i>

276 PŘÍSLOVCE MNOŽSTVÍ NEBO MÍRY

assez	<i>dost</i>	pas mal	<i>dost, hodně</i>
autant	<i>tolik</i>	peu	<i>málo</i>
beaucoup	<i>mnoho</i>	presque	<i>téměř</i>
bien	<i>značně</i>	tant	<i>tolik</i>
davantage	<i>více (u sloves)</i>	tout	<i>naprosto, docela</i>
environ	<i>kolem, asi</i>	très	<i>velmi</i>
guère	<i>sotva, ne mnoho, moc ne</i>	trop	<i>příliš</i>

277 PŘÍSLOVCE SROVNÁVACÍ

mieux	<i>lépe</i>	plus	<i>více</i>
moins	<i>méně</i>	plutôt	<i>spíše</i>
pis	<i>hůře</i>	si	<i>tak, tolik</i>

278 PŘÍSLOVCE TÁZACÍ

combien	<i>kolik</i>	d'où ; par où	<i>odkud; куды</i>
comment	<i>jak</i>	pourquoi	<i>proč</i>
où	<i>kde, kam</i>	quand	<i>kdy</i>

279 PŘÍSLOVCE VĚTNÁ (MODÁLNÍ)

assurément	<i>jistě</i>
certainement	<i>určitě</i>
certes	<i>ovšem, ovšemžče</i>
en effet	<i>rvskutku, totíž, ovšem, vždyť</i>
évidemment [čvidamā]	<i>zřejmě, jasně</i>
heureusement	<i>naštěstí</i>
malheureusement	<i>naneštěstí, bohužel</i>
parfaitement	<i>naprosto, zajisté</i>
tout à fait	<i>zcela, úplně; správně</i>

peut-être	<i>snad, možná</i>
précisément	<i>správně; právě, zrovna</i>
probablement	<i>pravděpodobně</i>
sans doute	<i>bezpochyby, zřejmě</i>
sûrement	<i>určitě</i>
volontiers	<i>rád (-a, -i, -y)</i>
vraiment	<i>opravdu, skutečně</i>

Sem řídíme rovněž tzv. příslovec přítakací **oui**, odporovací **si** (viz 290, 291) a záporová (záporky) **ne**, **non**, **pas**, **point** (viz 292, 293, 294, 297).

280 TVOŘENÍ PŘÍSLOVCÍ

Vedle příslovci majících původní tvar (**bien**, **mal** apod.) má francouzština též příslovec odvozená od některých přídavných jmen příponou **-ment**. Tato přípona se připojuje nejčastěji k jejich ženskému rodu:

actif	– <i>active</i>	– <i>activement</i>	<i>činně, aktivně</i>
certain	– <i>certaine</i>	– <i>certainement</i>	<i>jistě</i>
courageux	– <i>courageuse</i>	– <i>courageusement</i>	<i>statečně</i>
doux	– <i>douce</i>	– <i>doucement</i>	<i>mírně, jemně</i>
franc	– <i>franche</i>	– <i>franchement</i>	<i>pomalu, tiše</i>
tel	– <i>telle</i>	– <i>tellement</i>	<i>upřímně</i>
			<i>tolik</i>

Je-li přídavné jméno zakončeno již v mužském rodě samohláskou, přípona **-ment** se spojuje s tímto tvarem:

absolu	– <i>absolument</i>	<i>naprosto, rozhodně</i>
carré	– <i>carrément</i>	<i>rovnou</i>
poli	– <i>poliment</i>	<i>zdvořile</i>
rapide	– <i>rapidement</i>	<i>rychle</i>
vrai	– <i>vraiment</i>	<i>opravdu</i>
ferme	– <i>fermement</i>	<i>pevně, jistě</i>

Pozn. 1. Podobně: **dû** – **dûment** *náležitě*, **assidu** – **assidûment** *pilně* (obě příslovec mají lomené znaménko: û).

Přípony -amment, -emment

Přídavná jména zakončená na **-ant** tvoří příslovce příponou **-amment** [amã]:

constant	— constamment	stále
courant	— couramment	běžně, plynne
galant	— galamment	dvorně, galantně
méchant	— méchamment	zle, zlomyslně
savant	— savamment	učeně
suffisant	— suffisamment	dostatečně

Pozn. 2. Podobně vznikl i tvar **notamment** (*obzvláště, zejména*).

Přídavná jména zakončená na **-ent** tvoří příslovce příponou **-emment** [amã]:

évident	— évidemment [évidamã]	zřejmě
fréquent	— fréquemment [frékamã]	často
innocent	— innocemment [inosamã]	nevinně
patient	— patiemment [pasjamã]	trpělivě
prudent	— prudemment [prúdamã]	opatrně
récent	— récemment [rësamã]	nedávno
violent	— violement [vjolamã]	prudce

Pozn. 3. Lent – lentement *pomalu*.

Přípona -ément

slouží k tvoření příslovci u některých přídavných jmen, např.:

commode	— commodément	pohodlně
commun	— communément	obyčejně, běžně
conforme	— conformément (à qc)	v souhlase, podle čeho
énorme	— énormément	ohromně
express	— expressément	výslovně
intense	— intensément	usilovně
précis	— précisément	přesně, právě
profond	— profondément	hluboce

Pozn. 4. Zvláštní případ: **brîvement** stručně, **gaiement vesele**, **gentiment roztomile**, **grîvement** (blessé) vážně (zraněn).

5. Některé příslovečné výrazy mají příponu **-on(s)** : à califourchon obkročmo, à reculons pozpátku, à tâtons táparé.

6. Lidová řeč vytvořila příslovce i od podstatných jmen: **diablement** čertovsky (po čertech), **vachement** strašně, hrozně (moc).

281 JINÉ PROSTŘEDKY VYJADŘOVÁNÍ PŘÍSLOVCÍ

Čeština má značné množství prostých příslovci, neboť je snadno tvoří. Naproti tomu francouzština, v níž se příslovci tvořených příponami tak často neužívá (pro jejich relativní délku), vyjadřuje příslovečné určení ještě jinými prostředky. K nim patří především:

1. přídavné jméno

chanter juste	čistě zpívat
chanter faux	falešně zpívat
coûter cher	být drahý, stát mnoho
en dire long	výmluvně svědčit
noter large	mírně známkovat
noter serré	přísně známkovat
parler bas	mluvit šeptem
parler haut	mluvit nahlas
parler français	mluvit francouzsky
sentir bon	vonět
sentir mauvais	páchnout
tenir ferme	pevně držet
travailler dur	těžce pracovat
vivre heureux	šťastně žít
voir clair	jasně vidět
voir rouge	vidět rudě, mit vztek aj.

Někdy vedle sebe existují vazba s přídavným jménem a vazba s příslovcem. Význam obou může být stejný, např.: **travailler dur** = **travailler durement**, ale častěji se liší, např.:

parler bas	mluvit šeptem
parler bassemant	mluvit nizce (podle)

payer cher
payer chèrement
sentir bon
sentir bien

platit hodně peněz
draze platit (přeneseně)
vonět
mít dobrý čich

Pozn. 1. Vazby, ve kterých přídavné jméno plní úlohu příslovce, jsou stále užívanější. V češtině jim nemusí vždy odpovídat příslovce: *chausser grand nosit velké boty*, *manger froid jist něco studeného*, *voter socialiste hlasovat pro socialisty* (*volit socialisty*) apod.

2. Hranice mezi přídavným jménem a příslovcem je ve francouzštině pružná; hovorový jazyk užívá naopak příslovece ve funkci přídavného jména: *ce sont des gens bien* *jsou to slušní lidé*; *ce n'est pas mal* *to není špatné* apod.

2. slovní spojení typu <i>d'une façon</i>	+ <i>přídavné jméno</i>
<i>d'une façon</i> (de façon) <i>impertinente</i>	<i>drze</i>
<i>d'une manière</i> (de manière) <i>insup-</i>	<i>nesnesitelně</i>
<i>portable</i>	
<i>d'un air surpris</i>	<i>překvapeně</i>
<i>d'un pas pressé</i>	<i>spěšně</i>
<i>d'un ton moqueur</i>	<i>výsměšně</i>

3. předložková spojení

à côté	<i>vedle</i>	de préférence	<i>nejraději</i>
à demi	<i>napůl</i>	de suite	<i>po sobě</i>
à la fois	<i>najednou</i>	de temps en temps	<i>občas</i>
à moitié		de travers	<i>šikmo, úkosem</i>
à part	<i>zpolo</i>	en bas	<i>dole, dolů</i>
à peine	<i>stranou</i>	en dehors	<i>venku, ven</i>
à peu près	<i>sotva</i>	en français	<i>francouzsky</i>
à présent	<i>asi</i>	en général	<i>(vše) obecně</i>
à propos	<i>nyní</i>	en haut	<i>nahoře, nahoru</i>
à tort	<i>vhod</i>	en vain	<i>marně</i>
au devant	<i>neprávem</i>	par cœur	<i>nazpaměť</i>
avec colère	<i>napřed, vstříc</i>	par hasard	<i>náhodou</i>
avec plaisir	<i>zlostně</i>	peu à peu	<i>poznenáhlu</i>
d'abord	<i>s radostí</i>	sans cesse	<i>neustále</i>
d'habitude	<i>předně, nejprve</i>	sans doute	<i>bezpochyby, asi</i>
de côté	<i>obvykle</i>	sans pitié	<i>nemilosrdně</i>
	<i>stranou</i>		

<i>sans le savoir</i>	<i>nevědomky</i>	<i>tout à fait</i>	<i>docela</i>
<i>tout à coup</i>	<i>náhle</i>	<i>tout de suite</i>	<i>ihned</i>

Pozn. Některá slovní spojení se liší svým významem od jednoslovních příslovcí, např.: *avec curiosité zvédavě* – *curieusement* (po)divně, kupodivu.

4. sloveso (slovesná vazba)

J'aime lire.

Il n'arrive pas à comprendre.

Aidez ce vieux monsieur: il a de la peine à se baisser.

Marie ne cesse de chanter.

Elle a commencé par rire, mais elle a fini par pleurer.

Pozn. Nezaměňovat *commencer par*, *finir par* s vazbami *commencer à začinat*, *finir de končit!*

Continuez à raconter!

J'étais en train de lire.

Son fils ne ferait que jouer au football.

L'auto a manqué de déraper.

Rád čtu.

Pořád nechápe.

Pomožte tomu starému pánovi; těžko se (mu) shybá.

Marie (si) pořád (neustále) zpívá.

Nejdříve se smála, ale nakonec plakala.

Vypravujte dál!

Právě jsem četl.

Jeho syn by pořád jen hrál kopanou.

Auto málem dostalo smyk.

(Viz 239-5)

282 STUPŇOVÁNÍ PŘÍSLOVCÍ

1. Nepravidelné (původní) stupňování mají jen čtyři příslovce:

<i>beaucoup</i>	<i>mnoho</i>	<i>– plus</i>	<i>vice</i>	<i>– le plus</i>	<i>nejvíce</i>
<i>peu</i>	<i>málo</i>	<i>– moins</i>	<i>méně</i>	<i>– le moins</i>	<i>nejméně</i>
<i>bien</i>	<i>dobře</i>	<i>– mieux</i>	<i>lépe</i>	<i>– le mieux</i>	<i>nejlépe</i>
<i>mal</i>	<i>špatně</i>	<i>– pis</i>	<i>hůře</i>	<i>– le pis</i>	<i>nejhůře</i>

Tvarů *plus*, *le plus* se užívá ke tvoření pravidelného, opisného stupňování; tvarů *moins*, *le moins* ke tvoření pravidelného, opisného sestupňování. (Viz 94, 95)

Pozn. 1. Jako u přídavných jmen, také u příslovci existuje komparativ stejnosti: *Je le vois aussi clairement que vous*. *Vidím to tak jasně jako vy*. *Je ne le vois pas si clairement que vous*. *Nevidím to tak jasně jako vy*. (Viz 94-1-a)

2. Tvary pis, le pis se dnes pociťují jako knižní. Běžné jsou jen v ustálených spojeních: **au pis aller** v nejhorším případě, **de mal en pis** čím dál hůře, **tant pis tak ať**, co se dá dělat. Jinak se užívá pravidelně stupňovaných tvarů **plus mal**, **le plus mal**. (Viz 94-1-b)

2. Pravidelné (opisné) stupňování (cestupňování) se tvoří podobně jako u přídavných jmen, tj. 2. stupeň pomocí **plus (moins)**, 3. stupeň pomocí **le plus (le moins)**:

vite	rychle
plus vite	rychleji
le plus vite	nejrychleji

vite	rychle
moins vite	méně rychle
le moins vite	nejméně rychle

Pozn. 1. U cestupňování existuje jen forma opisná. – Srov. **moins vite méně rychle, pomaleji**.

2. Zesilovací *co* ve 3. stupni se vyjadřuje pomocí **possible**: **le plus vite possible** *co* (možná) *nejrychleji*. Též: **au plus vite**. – Srov. **le plus rapide possible** *co* *nejrychlejší*.

283 POSTAVENÍ PŘÍSLOVCÍ VE VĚTĚ

Příslovce stojí obvykle

1. před určovaným přídavným jménem nebo příslovcem:

Ce film est franchement mauvais.

Tenله film je vysloveně (vyloženě) špatný.

C'est absolument mal compris.

To je naprostě špatně pochopeno.

2. za určovaným slovesem:

Marc parle couramment français.

Marek mluví plynne francouzsky.

Elle fait toujours le même travail.

Dělá pořád stejnou práci.

3. mezi pomocným slovesem a příčestím slovesa významového u složených časů (zvláště je-li příslovce krátké, tj. jednoslabičné nebo dvojslabičné):

Votre belle-sœur est déjà partie?

Vaše švagrová už odjela?

Ils ont vite oublié.

Rychle zapomněli.

Toto pořadí může být změněno z důvodů slohových (pro zdůraznění), rytmických ap.:

Ils ont complètement oublié.

Ils ont oublié complètement.

Úplně zapomněli.

4. na začátku věty stávají příslovce místa a času; bývají oddělena čárkou: **Dehors, tu prendras froid.**

Venku nastydneš.

Hier, après le dîner, tout le monde est sorti.

Včera po večeři šli všichni ven.

UŽÍVÁNÍ PŘÍSLOVCÍ

284 PŘÍSLOVCE MÍSTA

Ici — má význam místní i časový:

d'ici demain

do zítřka

d'ici quinze jours

do čtrnácti dnů

d'ici (à) l'an 2020

do roku 2020

d'ici là

do té doby (od nynějška)

Někdy s předložkou **à**:

d'ici à deux mois

(od nynějška) za dva měsíce

Pozn. Čeština obvykle označuje jen budoucí okamžik; francouzština okamžik výchozí i budoucí.

285 PŘÍSLOVCE ČASU

Tard pozdě, tj. v pozdní době.

En retard pozdě, tj. se zpožděním (proti stanovené době).

Seulement teprve, až, např.: **C'est seulement vers 10 h qu'il est rentré.**

Vrátil se teprve (až) k desáté hodině. – Též: **Ce n'est que vers 10 h qu'il ...**

Jamais nikdy; původně: vůbec někdy. Tento kladný význam dodnes přetrvává v některých obratech, např.: **A-t-on jamais vu cela?** Viděl to někdo někdy? Kdo to kdy viděl? **Sait-on jamais?** Kdo ví? Kdo to může vědět?

Déjà již, už (tj. proti předpokladu nebo očekávání)

Vous êtes déjà de retour? Vy už jste zpátky?

K označení časového údaje v minulosti se klade **il y a**, popř. ve spojení s **déjà**:

Il y a (déjà) un an que je ne l'ai vu.

Je tomu už rok, co jsem ho neviděl.

Il y a longtemps qu'il n'est venu.

Je to dlouho, co tu nebyl.

Pozn. 1. Neužívání pas viz 301.

Trvá-li situace (děj) dosud, vyjadřuje ji příslovce **depuis**:
Mon collègue a eu un accident; *Můj kolega měl nehodu;*
depuis, il boite. } *od té doby kulhá.*
il boite depuis. }

Pozn. 2. Depuis jako předložka s časovým údajem: **Paul travaille dans cette entreprise depuis six mois.** (... už půl roku.)

286 PŘÍSLOVCE ZPŮSOBU

Ainsi tak(to), a tak
Faites-le ainsi.
Ainsi, j'ai tout appris.

Bien dobře
Tu as bien fait.

Další významy **bien**
1. mnoho; hodně:
Bien des élèves s'y trompent. *Mnoho žáků se v tom mylí.*

2. docela, opravdu (oslabení významu):
Je les aime bien. *Mám je docela rád.*
3. sice, ovšem (obvykle ve spojení se spojkou **mais**):
Je les ai bien vus, mais je ne les ai pas reconnus. *Viděl jsem je sice, ale nepoznal jsem je.*

4. velmi, mnohem, daleko, skutečně (před příd. jménem, příslovcem nebo jejich druhým stupněm):
C'est bien facile.

Thérèse le fera bien mieux que toi.

C'est bien lui!
5. však, vždyť:

Mon mari vous montrera bien quelque chose.

Pozn. 1. Částice viz 367.

Udělejte to takto.
A tak jsem se všechno dozvěděl.
Dobře jsi udělal.

Mnoho žáků se v tom mylí.
La plupart des employés ne gagnent pas même (même pas) cette somme.
Pas mal ne špatně, dost dobře
Tu ne ferais pas mal de te presser.

To je velmi snadné.
Terezka to udělá mnohem (daleko) líp než ty.
Je to (skutečně) on! To je celý on!

Však (on už) vám manžel něco ukáže.

6. citoslovce na začátku věty:

Eh bien, continuez !

Eh bien, qu'est-ce que vous en dites ?

Même dokonce, i, ba i

1. u podstatného jména:

Même ses rivaux le voient.

Pozn. 2. Même za podst. jménem představuje přívlastek a shoduje se zpravidla s podst. jménem: Ses rivaux même(s) le voient. Vidí to i (samí) jeho odpůrci. – Viz též 133.

2. u slovesa:

Je suis très content ; on peut même dire ravi.

3. u přídavného jména:

Une faute, même légère, peut fausser tout le résultat.

4. u záporek:

La plupart des employés ne gagnent pas même (même pas) cette somme.

**Pas mal ne špatně, dost dobře
Tu ne ferais pas mal de te presser.**

Plutôt spishe, dost

C'est un film plutôt stupide.

Je to dost hloopý film.

Pozn. 3. Nutno rozlišovat plus tôt dříve – plutôt spishe.

Quelque přibližně, asi (tak)

C'est à quelque 50 mètres de là-bas. *Je to odtamtud asi tak 50 metrů.*

S přídavným jménem nebo s příslovcem (viz 446):

Quelque courageux qu'il soit, il ne s'avisera pas de faire ceci.

Pozn. 4. Quelque jako určovatel viz 131.

Vite!

Faites vite ! Viens vite !

Pozn. 5. Nezaměňovat vite rychle a rapide rychlý: **C'est une voiture très rapide.** Je to velmi rychlý vůz. Cette voiture marche (roule) très vite. Tento vůz jezdí velmi rychle.

Jen pokračujte!

Tak co vy na to (říkáte)?

Vidí to i jeho odpůrci.

Jsem velmi spokojen, ba možno říci nadšen.

Chyba, třeba i nepatrna, může celý výsledek zkreslit.

Většina zaměstnanců si nevydělá ani tolik (tuhle částku).

Udělal bys dobře, kdyby sis pospíšil.

Je to dost hloopý film.

Pozn. 3. Nutno rozlišovat plus tôt dříve – plutôt spishe.

Je to odtamtud asi tak 50 metrů.

At je sebe odvážnější, tohle se neodváží udělat.

Rychle, honem!

Dělejte rychle! Pojd' honem!

287 PŘÍSLOVCE MNOŽSTVÍ NEBO MÍRY

Assez dost

Používá se ho u sloves, podstatných a přídavných jmen i příslovci:

Vous avez assez travaillé pour aujourd'hui.

Dnes jste se (už) dost napracoval.

C'en est assez.

Už je toho dost.

Cet enfant ne mange pas assez.

Tohle dítě dost nejí (... nejí dost).

Il y aura assez de travail.

Bude (tam) dost práce.

Suzanne est assez précoce pour son âge.

Zuzana je na svůj věk dost vyspělá.

Il est déjà assez tard.

Už je dost pozdě.

Beaucoup (velmi) mnoho

1. doprovází sloveso:

La Vieille Ville plaît beaucoup aux étrangers.

2. následuje-li po **beaucoup** podstatné jméno, pojí se s předložkou **de** (většinou bez členu):

Ses enfants lui causent beaucoup de soucis.

Staré Město se cizincům velmi líbí.

(Jeho) děti mu působí velmi mnoho starostí.

Pozn. 1. Beaucoup nemůže být zesilováno dalším příslovcem kromě trop; české *velmi mnoho* se vyjádří buď prostým **beaucoup** nebo výrazem **infinitim, énormément** ap. Přípustné je pouze **beaucoup trop** *příliš mnoho*.

3. de beaucoup + třetí stupeň – ve významu *zdaleka*:

Claire est de beaucoup la plus intelligente. *Klára je zdaleka nejchytřejší.*

Bien značně, mnoho, velmi

Klade se před podstatná jména s předložkou **de** (a členem určitým), přídavná jména i příslovce:

Bien des savants n'en sont pas sûrs.

Hodně vědců si tím není jist.

C'est bien possible.

To je (docela, velmi) dobře možné.

Bien souvent, il en est ainsi.

Velmi často tomu tak bývá.

Srovnání bien – beaucoup

1. **Bien** v ustálených spojeních:

bien des fois velmi (dost) často; bien davantage daleko více; bien meilleur(e) mnohem lepší; il a bien chaud (froid) je mu velmi horko (zima); ovšem také: il a très chaud, très froid.

2. **Beaucoup** ve spojení se zájmenným příslovcem **en**:

Lui-même n'a pas de soucis, mais On sám starosti nemá, zato jeho žena sa femme en a beaucoup.

On sám starosti nemá, zato jeho žena jich má mnoho.

Fort velice, silně; značně (knižní výraz)

C'est fort probable.

Je to velmi pravděpodobné.

Vous l'avez fort bien expliqué.

Velice dobře jste to vysvětlil.

Je doute fort qu'il soit à l'heure.

Silně pochybuji, že tu bude včas.

Pas mal dost, hodně (hovorově)

Paul a pas mal voyagé.

Pavel hodně cestoval.

Pas mal de gens pensent comme moi.

Hodně lidí smýšlí jako já.

Plus více, moins méně

Obě příslovecky slouží k pravidelnému stupňování přídavných jmen a příslovci. (Viz 94, 95, 96, 283)

Pro přirovnání se užívá u druhého stupně spojky **que než**:

Il voudrait une voiture plus moderne que celle-là.

Chtěl by nějaké modernější auto, než je toto.

Před číslovkou bývá předložka **de**:

Il y avait plus de dix mille personnes.

Bylo tam přes deset tisíc lidí.

Tout sera terminé en moins de quinze jours.

Všechno bude hotovo ani ne za čtrnáct dní. (...za necelé dva týdny.)

Pozn. 2. Ne ... plus již ne, už ne: Son père ne travaille plus. Jeho otec už nepracuje. – Vzhledem k tomu, že lidová francouzština první záporku vynechává a užívá jen **pas, plus**, **ap.** cítí se dnes **plus** stále více jako zápor. Odtud spojení: **Plus de questions ?** Už (nejsou) žádné otázky? **Plus de concessions !** Už dost ústupků! – Má-li být vyjádřen pojem **více**, musí se formuloval jinak: **Encore des questions ? Des questions, il y en a bien davantage.**

3. Au moins aspoň (nejméně) – du moins aspoň (zato však): Je veux au moins cela. (Já chci aspoň tohle. Son travail est difficile, (mais) du moins il gagne beaucoup. Práci má těžkou, ale aspoň (zato) si hodně vydělá.

Que de kolik (co, tolík)

Obvykle ve větách zvolacích:

Que de monde !

Que de patience faut-il avoir avant de réussir !

Seulement jen, pouze

C'est seulement pour les invités.

J'ai seulement cent francs sur moi.

To je (ale) lidí! (Tolik lidí!)

Kolik (co) trpělivosti je třeba, než se to podaří (povede)!

To je jen pro zvané.

Mám u sebe jen sto franků.

Pozn. 4. Na začátku věty se užívá příd. jména **seul**, které se shoduje s příslušným jménem podstatným: *Tout le monde est venu, seule Renée est restée à la maison. Přišli všichni, jenom Renáta zůstala doma.* – Seulement na začátku věty má totiž význam **jen(om)ž**: **Je serais venu également, seulement, je n'avais pas le temps.** *Byl bych přišel taky, jenže jsem neměl čas.*

5. **Seulement** v časovém významu **teprve**, až viz 285.

Tout zcela, cele, plně

Jako příslovce se nemění:

Paul | **est tout** | **occupé.**

Pavel | **je plně** | **zaměstnán.**

Paulette | **occupée.**

Pavlína | **zaměstnána.**

Před přídavným jménem v ženském rodě, začíná-li souhláskou nebo dyšným h, dochází ke shodě v rodě a v čísle, tj. **tout** se mění v **toute(s)**: **Paulette est toute pâle.**

Pavlína je celá bledá.

Les deux jeunes filles étaient toutes honteuses.

Obě dívky byly celé zahanbené.

Très velmi, velice, moc

Připojuje se k přídavným jménům a k příslovčím:

Ma belle-sœur est très difficile sur la nourriture.

Moje švagravá je velmi vybírává v jídle.

On les a très mal accueillies.

Velmi špatně je přijaly.

Trop přiliš, nadmíru (mnoho, moc)

České **přiliš** znamená, že byla překročena určitá (vhodná či povolená) mez. Francouzské **trop** kromě toho ještě vyjadřuje vysoký stupeň vlastnosti.

Shodně je tedy v obou jazycích:

Ces souliers sont trop étroits.

Tyhle boty jsou přiliš těsné.

Rozdílně lze formulovat:

Il portait son pantalon trop large.

Měl na sobě širokánské kalhoty.

Pozn. 6. La voiture est trop chargée. Vůz je přetížen. Il est trop tard. Je (příliš) pozdě. Vous êtes trop aimable. Jste velice laskav. C'est un peu trop. To je trochu moc.

288 PŘÍSLOVCE TÁZACÍ

Où? kde? kam?

Uvádí tázací věty:

Où travaille votre frère?

Où va Madame Martel?

Ve funkci vztažného příslovce:

C'est la ville où je suis né.

Kde pracuje váš bratr?

Kam jde paní Martelová?

To je to město, ve kterém jsem se narodil.

Země, odkud přicházím.

Le pays d'où je viens.

Pozn. 1. Pozor na spojení: **le jour où den, kdy (toho dne, kdy); le moment où okamžik, kdy; au moment où v okamžiku, kdy.** Příslovce **où** navazuje na časový údaj vyjádřený podst. jménem s členem určitým. Je-li podst. jméno doprovázeno členem neurčitým, nutno navázat pomocí **que**, např. **un jour que jednoho dne, když ; un soir que jednoho večera (jednou večer), když ; une fois que jednou, když apod.**

Comment? jak?

Comment est-ce possible?

Comment allez-vous?

Comment expliquer tout cela?

Ve větě zvolací:

Comment? Il a fait une chose pareille?

Vous voudriez aller à Paris?

Et comment?

Jak je to možné?

Jak se máte?

Jak tohle všechno vysvětlit?

Jakže? On udělal něco takového?
(On provedl takovouhle věc?)

Vy byste chtěl jet do Paříže?

A jak! (Aby ne!)

Pozn. 2. **Comment** se neužívá s přídavným jménem ani s příslovčem: **Quelle est la hauteur de cette maison ? (Cette maison, combien a-t-elle de haut ?) Jak vysoký je tento dům?** **Quelle est la distance de Prague à Brno? (Quelle distance y a-t-il de Prague à Brno?) Jak daleko je z Prahy do Brna?**

3. Nezaměňovat tázací **comment** ? se srovnávacím **comme** ! Viz níže.

4. **Comment** ve významu **jaký**? viz 130-P4.

Combien (de)? kolik?

Ve spojení s podstatným jménem a předložkou **de**:

Combien d'élèves sont absents?

Kolik žáků chybí?

Možno užít i samostatně:

Combien pèse cette valise?

Kolik váží ten kufr?

Combien êtes-vous?

Kolik vás je?

Combien?

Kolik?

Ve větě zvolací:

Combien je suis malheureux!

Jak jsem nešťastný!

Combien de fois ai-je répété tout cela!

Kolikrát jsem to všechno opakoval!

Pozn. 5. Užívání inverze viz 417n.

6. Le combien sommes-nous aujourd’hui ? Kolikátko dnes je (máme) ? – Le combien es-tu ? Kolikátky jsi?

289-a PŘÍSLOVCE SROVNÁVACÍ

Comme jako, jak

Slouží k přirovnání, nejde-li o přídavná jména nebo příslovce:

Je ne suis pas comme vous.

Já nejsem jako vy.

Faites comme vous voudrez.

Dělejte, jak rozumíte (chcete).

Ve větě zvolací má význam *jak*:

Comme vous êtes aimable!

Jak jste laskav!

(Též: **Combien vous êtes aimable!** Nebo: **Que vous êtes aimable!**)

Jestliže se srovnává přídavné jméno nebo příslovce, nutno užít (ve významu *tak jako*): *aussi ... que*, v záporu obvykle si ... que (nikoli *comme*):

Il est aussi grand que vous.

On je tak velký jako vy.

Il n'est pas si grand que vous.

On není tak velký jako vy.

Je le sais aussi bien que toi.

Vím to (právě) tak dobře jako ty.

Je ne le sais pas si bien que toi.

Nevím to tak dobře jako ty.

Pozn. 1. Záporné *pas si ... que* rytmicky odpovídá obratu kladnému: *aussi ... que*.

Ve větách zvolacích je časté si nebo **tellement**:

Vous êtes si aimable!

Vy jste tak laskav!

Je suis tellement pressé!

Mám tolík naspěch!

Rovněž ve větách účinkových:

Vous êtes si aimable que je ne peux pas vous le refuser.

Jste tak laskav, že vám to nemohu odmítout.

Je suis si (tellement) pressé que je ne sais pas où donner de la tête.

Mám tolík naspěch, že nevím, kde mi hlava stojí.

Pozn. 2. Aussi na začátku věty (popř. druhé věty v souvěti) znamená *a proto*. Bývá po něm inverze (viz 420-2): **La situation est grave ; aussi faut-il agir vite.** Situace je vážná, a proto se musí jednat rychle.

3. Má-li být vyjádřen český pojem *také*, nesmí se klást *aussi* na začátek věty. Možnost řešení: **Tout le monde le dit ; mon père le dit aussi. (...mon père aussi le dit – mon père, lui aussi, le dit – mon père le dit, lui aussi.) Všichni to říkají; také můj otec to říká. J'aime les langues étrangères ; l'histoire m'intéresse aussi. (... l'histoire m'intéresse également.) Mám rád cizí jazyky; také dějepis mě zajímá.**

Autant que tolík co

Obvykle stojí se slovesem:

J'en sais autant que Gaston.

Vím toho tolík co Gaston.

Záporný tvar **pas tant que** je opět rytmicky stejný s kladným:

Je n'en sais pas tant que Gaston.

Nevím toho tolík co Gaston.

Autant de ... que tolík (jednotlivosti) jako

Obvykle s podstatnými jmény:

Nous avons autant d'idées que vous.

Máme tolík nápadů jako vy.

Záporně obvykle **pas tant de ... que**:

Nous n'avons pas tant d'idées que vous.

Nemáme tolík nápadů jako vy.

Ve větách účinkových:

Il a tant de soucis qu'il ne vous écoute même pas.

Má tolík starostí, že vás ani neposlouchá.

(Též: **il a tellement de soucis qu'il...**)

D'autant + druhý stupeň = tim +

*druhý stupeň:
Je to tim vážněji, že k tomu dochází nyní.*

Frazeologické obraty:

Ses mots sont autant de mensonges.

U něho je co slovo, to lež.

Il a réussi tant bien que mal.

Jakž takž se mu to podařilo.

Tant que vous êtes ici, essayons-le.

Když už jste tady, zkusme to.

Tant qu'on est en bonne santé!

Jen když jsme zdrávi!

C'est déjà terminé. Tant mieux!

Už je to hotovo. Tím líp!

J'ai manqué le train. Tant pis!

Ujel mi vlak. Tak at!

C'est difficile? Pas tant que ça.

Je to těžké? Ani ne.

En tant que citoyen de notre Etat j'en suis fier.

Jako(žto) občan našeho státu jsem na to hrdý.

Moins méně, ne tolik, ne tak

Ce genre de films, je l'aime moins.

Tenhou druh filmů (už) nemám tak

rád.

Pozn. 4. Zde užito **moins** se slovesem. Užívání při sestupňování příd. jmen viz 94-1-c, při sestupňování příslovců 282-2.

Plus víc(e)

Il faudra travailler plus.

Bude se muset víc pracovat.

Pozn. 5. Užívání **plus** u stupňování přídavných jmen viz 94, 95, u stupňování příslovců 282.

289-b PŘÍSLOVCE VYJADŘUJÍCÍ SOUVZTAŽNOST

plus ... plus	<i>čím více ... tím více</i>
moins ... moins	<i>čím méně ... tím méně</i>
plus ... moins	<i>čím více ... tím méně</i>
moins ... plus	<i>čím méně ... tím více</i>
mieux ... mieux	<i>čím lépe ... tím lépe</i>
tel ... tel	<i>jaký ... takový</i>
autant de ... autant de	<i>kolik ... tolk</i>
de plus en plus	<i>čím dál (tím) více</i>
de moins en moins	<i>čím dále (tím) méně</i>
de mieux en mieux	<i>čím dál (tím) lépe</i>

Příklady:

Plus il gagne, plus il dépense.

Plus j'étudie, moins je sais.

Nous sommes de plus en plus étonnés.

Tel maître, tel valet.

Autant de têtes, autant d'avis.

Čím více vydělává, tím více utráci.

Čím více se učím, tím mň umím.

*Jsme čím dál (tím) více udiveni.
(Jsme stále udivenější.)*

*Jaký pán, takový sluha. (Jaký pán,
takový krám.)*

Kolik hlav, kolik rozumu (názoru).

Pozn. Pozor na ustálený francouzský slovosled (na rozdíl od poměrně volného slovosledu českého): *Plus Jean est expérimenté, moins il se fait de soucis. Čím je Jan zkušenější, tím méně starostí si dělá.*

290 VYJÁDŘENÍ SOUHLASU

Nejčastěji příslovcem **oui**:

– **Papa viendra aussi?**

– **Je crois que oui.**

– *Tatinek přijde také?*

– *Myslím, že ano.*

Pozn. 1. Před **oui** nenastává elize. (Viz 39-P6) *Tu veux quand même voir ce film ? Ty chceš ten film přece vidět? Mais oui. Ale ano.* – Nedochází ani k vázání (viz 18-12).

Další výrazy vyjadřující souhlas:

Avec plaisir.

Bien.

Bien, bien.

Bien sûr.

Bon.

C'est cela (ça).

D'accord.

Entendu.

Et comment !

Naturellement !

Oui, tout à fait !

Sans aucun doute !

Soit ! [suat]

S radostí.

Dobře.

Dobrá, dobrá.

Zajisté. Ovšem.

Dobrá.

To je ono.

Souhlasím. Platí.

Dohodnuto. Ujednáno. Platí.

A jak! Aby ne! Jak by ne!

Přirozeně! Ovšem!

Ano, správně!

Zcela jistě! Bez nejmenší pochyby!

Buduž!

Pozn. 2. Souhlas se vyjadřuje též tzv. větnými (modálními) příslovci (viz 279).

291 NESOUHLAS SE ZÁPORNOU VÝPOVĚDÍ

Jde-li o nesouhlas s obsahem předcházející záporné výpovědi (otázky, věty oznamovací, rozkazovací nebo přaci), vyjadřuje se pomocí odpovacího příslovce **si (ano)**, jež bývá zesíleno buď opakováním nebo spojením se spojkou **mais aj.**:

**Vous ne les voyez pas? — Mais si,
je les vois bien!**

**Personne ne comprenait la gravité
de la situation; moi, si.**

N'y allez pas! — Si, si! Allez-y!

*Vy je nevidíte? — Ale ano, já je
vidím dobře!*

*Nikdo nechápal vážnost situace:
já ano.*

*Nechoděte tam! — Jen tam jděte!
(Ale ano! Jděte tam!)*